

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

میرویس ودان محمودی

۲۴ جنوری ۲۰۱۴

دلیم برای «زنده یاد اکرم یاری» می سوزد!

طنز روزگاران آنست که هستند چند تا قرتکی و فرتکی ناموسفروش و آنجا فروخته چپ نما در خارج از افغانستان که خویش را به مثابه «نیروی ضد امپریالیسم» رنگ و روغن نموده و با اغواگری تام از جنبش خیالی «پرولتری افغانستان» به دفاع برمی خیزند. اینان با این حرکت مسخره و خلاف ماتریالیسم دیالکتیکی شان نه تنها خود را ریشخند و انگشت نما ساخته اند بلکه با تأسف شخصیت «زنده یاد اکرم یاری» را نیز به مسخرگی و گروگان گرفته و ثابت می سازند که فقط در سطح کاغذ و قلم و از ورای مجازی اینترنت دکتورین صادر می نمایند و انقلاب می کنند. این نسل روسپیان و فواحش سیاسی حتا در حد اطفال افغانستان از وضعیت جاری وطن اطلاعی ندارند و به همین دلیل هم چو سگان عقب مانده از قافله عف و جف و «غف» می زنند و پارس می کنند تا جلب توجه نمایند.

ابراهیم ضحیم و سیاه وحشت، افق میهن بلادیده ما را تیره و تار کرده است و شرایط مبارزه آزادیخواهان را سختتر و خطرناکتر ساخته است. لافوکان «هالند» نشین بدون شناخت از مردم، بدون در نظر داشت و تحلیل مشخص از اوضاع مشخص کشور دهل رسیدن «بهار مائویسم» را از «هالند» به صدا در آورده اند و در این راستا با استفاده از اسم و رسم جریان «شعله جاوید» و همه کاره اعلام داشتن «زنده یاد یاری»، می خواهند خورشید تابناک «شعله جاوید» را در میان پرده های تاریک ابر بیوشانند و مراتب بد نامی تاریخی اش را فراهم سازند. باید در افشاء ساختن و رسوا نمودن این خاینان و جانیان با حوصله و تحمل بیکران سعی و تلاش ورزید و نگذاشت که بر تاریخ مبارزاتی جریان شعله ئی کوچکترین خدشه ای وارد گردد. رسالت و دین اصلی و وجدانی نیروهای چپ انقلابی است که مردم دردمند و خیانت دیده را بسیج سازند و به ضد ارتجاع و امپریالیسم در هر سطح و شکل ممکن برانگیزند تا راه را برای برپائی جنگ توده ئی طولانی هموار نمایند.

«زنده یاد اکرم یاری» در سال ۱۳۲۰ خورشیدی در «جاغوری» تولد شد پدرش عبدالله پسر یار محمد، از ملاکان و جباران جاغوری بود که در ظلم و ستم مشهور بود و با سلطنت روابط خیلی تنگاتنگ داشت.

قبل از برآمد علنی و فروپاشی «جریان دمکراسی نوین افغانستان-شعله جاوید»، «سازمان جوانان مترقی» پایه گذاری و بنیان گذاشته می شود که به صورت عمده متشکل از دو محفل بود و «شهید اکرم یاری» در رأس یکی از این محافل قرار داشت که دارای چند عضو بود. البته عمر هر دو محفل کمتر و کوتاهتر از عمر گل بود و به مجرد باز شدن از غنچه پرپر می گردد. مبارزات «سجم» از نگاه سیاسی در سطح جامعه تأثیر گذار نبود و نتوانست هم چو «جریان

دمکراسی نوین افغانستان-شعله جاوید» به یک جریان فراگیر ملی تبدیل شود و از شهرت بسزائی برخوردار گردد. بناً این روند سیاسی زود تشکیل بعد از اندک زمان فعالیت های عریان سیاسی از هم پاشید و تک تک اعضایش توسط استخبارات دولت های مزدور نشانی و در زمان حاکمیت خلق و پرچم گل چین گشته و پر پر گشتند. به همین علت «زننده یاد اکرم یاری» در سطح جامعه درست معرفی نشد و گمنام باقی ماند و اما در سطح جریان شعله نی و «سجم» از شناخت چند نفر محدود بر خوردار بود. ایشان در هیچ تظاهرات، سخنرانی ها و میتنگ های «جریان دمکراسی نوین افغانستان-شعله جاوید» شرکت نوزیده و بیانیه ای ایراد نفرموده اند. در زمان کودتای ننگین «هفتم ثور» ایشان گوشه نشین شده بودند و هیچ گونه فعالیت سیاسی نداشتند و اما با وجود گوشه نشینی و عدم فعالیت سیاسی و حتا چراغ سبز نشان دادن به سوسیال امپریالیسم توسط جلادان خلقی، خادی و پرچمی دستگیر و به شهادت رسانیده می شود، روحش شاد!

حسین جاسوس مشهور به «انجنیر ضیاء» رهبر «حزب کمونیست مائویست افغانستان» و مسؤل اصلی انجوی به اصطلاح بازسازی حوزه غرب افغانستان، داکتر غفور ثنا «پولاد»، مشهور به «غف» گل غتی «داکتر کریم زرغون» مسؤل بیت الخلا «پیام آزادی»، خلقی خادیسست با سابقه بیشتر از چهل سال خدمت تحت درفش ارتجاعي «حزب دمکراتیک خلق افغانستان»، سه بار انجویست، قاتل «رفیق سلطان»، قرص کمر ساز برای «شیخ آصف محسنی» در «گلران» و مقیم «هالند»، «انجنیر صادق ظفر» مشهور به «پولادگر» اهل «جاغوری» مسؤل خندق «شورش»، قاتل «رفیق نصرالله» معروف به «شیردل» و مادینه بوقلمونی که با هر رنگی ظاهر می گردد و می خرامد تا با زرق و برق رنگ ها و خرامیدن هایش توجه ها را به خود معطوف دارد و چنان بینگارد که لشکری در عقبش می باشد و در حالی که تنها قد قد می کند و در میان آوار کثافت مشغول نول زدن چتلی ها می باشد. مسؤلین جریده متوفای «موج» که در «هالند» به دست نشر سپرده می شد، فعلاً در خدمت «پیرم قل» و «عطاء محمد نور» با زنگ و جامن های شان شرننگ شرننگ کرده و مصروف کار در دفاتر «انجو» ها در «مزار شریف» و یکی از اعضای لویه جرگه وطن فروشان می باشند. این سگ صفتان جاسوس و بی شخصیت ترین خاینان و وطنفرشان، تحت اسم ها و رنگ های مختلفی از قبیل «حزب کمونیست مائویست افغانستان»، «سازمان کارگران افغانستان م.ل.م»، «یکی از هواداران جریان دمکراتیک نوین-شعله جاوید»، «جنبش انقلابی جوانان افغانستان»، «مائویست های افغانستان»، «ح. دهقانپور»، «سوم عقرب»، «الینگار» و حالا «ائتلاف چهار نفره ای جنبش مارکسیستی- لنینیستی- مائویستی افغانستان»؛ با استفاده از نام و نشان «زننده یاد اکرم یاری» در راه بد نام ساختن «جریان دمکراسی نوین افغانستان - شعله جاوید» و خدمات فنا ناپذیرش تلاش و تقلاء می ورزند. این عوامل استخبارات روسیه، آی اس آی، ام آی ۶، واواک و سگان انجویست وابسته به امپریالیسم اسم «زننده یاد اکرم یاری» را به مسخرگی گرفته اند و بالای شخصیت ایشان تهمت می بندند. این جاسوسان دهن دریده و ناموسفروش مزخرفات و چرندیاتی را که مملو از غلطی های املائی و انشائی می باشد، نقل قول های «شهید یاری» می خوانند و اما در هیچ یک از لجن پراگنی های شان از ارجاع و مرجع و مأخذ «نقل قول»، یادآوری نمی کنند و این در ذاتش یک توهین آشکارا و بی حرمتی بی ناموسانه به شخصیت «زننده یاد یاری» می باشد.

با اثر تلاش های رفقای شعله نی، دزدان افتخارات، خدمات و کار نامه های انقلابی «جریان دمکراسی نوین افغانستان-شعله جاوید» در روز روشن با پشتاره دستگیر شده و افساء گشته اند. نشر دوباره جریده غرور آفرین «شعله جاوید» آخرین میخ تابوت این زنازادگان، حرامزادگان، مادر خطا ها و پدر سگان می باشد.

یک مسأله مضحک و خنده داری که توسط «صادق ظفر» مفعول در این روز ها زمزمه می شود این است که قرار ادعای وی، «زننده یاد یاری» تحت اسم کسی دیگری می نوشت؛ که این هم یک دسیسه رذیلانه و اتهام بی ناموسانه به

مرده ها و یا زنده هائی خواهد بود که فعلاً در قید حیات نیستند و اگر هم زنده باشند بنا بر دلائلی گوشه نشینی اختیار نموده اند و جرأت مبارزاتی شان سلب گشته است تا از خود و افتخارات جریان شعله ئی به دفاع برخیزند. ما منتظریم که نازول «جاغوری»، اسم آن مرده و یا زنده را افشاء سازد و در غیر آن برای هزارمین بار «صادق ظفر» با این دروغ شاخدارش بر مرقد نا مطهر آته کلانش می شاشد!!

دلیل این که چرا به نشر دوباره جریده پر آوازه «شعله جاوید» تحت مسؤولیت زنده یاد «داکتر عبدالرحیم محمودی» پرداخته شد سه دلیل دارد:

۱ - باید نسل فردا و آینده ساز از (جریان دمکراسی نوین افغانستان- شعله جاوید)، افتخارات و عملکرد های انقلابی و میهنی اش آگاهی حاصل نمایند و بدانند که در راه آزادی میهن به ضد تجاوز اتحاد شوروی بیشتر از پنجاه هزار قربانی داده اند.

۲ - مردم باید بدانند که جریده (شعله جاوید) فقط ۱۱ شماره به نشر رسیده است. در زمان حاکمیت «داوود خان» برای دیگر سازمان ها و احزاب سیاسی بالاخص «خلق و پرچم» اجازه فعالیت های سیاسی داده شد و اما فعالیت های سیاسی و نشراتی «شعله جاوید» غیر قانونی اعلام شد و رهبران و کادر هایش به زندان انداخته شد.

۳ - یک عده استخباراتی از دهه نود تا به حال از اسم و رسم افتخار آفرین (جریان دمکراسی نوین افغانستان- شعله جاوید) استفاده های سیاسی و ملیتی می کنند، با نشر دو باره ۱۱ جریده تابناک (شعله جاوید) نقاب از چهره کریه دزدان بی ناموس برداشته شد و ثابت شد که حسین جاسوس، بچه بی ریش «پیرم قل»، غفور ثنا «غف»، صادق ظفر دامن بالا، دروغگویان و دسیسه سازانی بیش نیستند که بر وجدان والدین شان سوار شده و در پیشگاه خلق و تاریخ مشغول عوامفریبی می باشند.

بعد از نشر ۱۱ شماره جریده شعله جاوید، این نطفه های حرام و زنازادگان تاریخ خود شان را به کوچه حسن چپ زدند و خویش را مشغول بی ناموسی های دیگری ساختند، اگر این میکروب های اجتماعی ریگی در کفش نداشتند و ندارند چرا در زمینه سکوت نمودند؟!

«انجنیر صادق ظفر» مقیم «هالند» مسؤول خندق «شورش»، انجنیر حسین مقیم کویته و فعلاً در کابل رهبر، «حزب کمونیست مائویست»، داکتر غفور ثنا مقیم «هالند» مسؤول بیت الخلائی «پیام آزادی» و دو نفر انجونیست مسؤول «سازمان انترنتی کارگران م. ل. م. افغانستان» که فعلاً در «مزار شریف» مشغول خدمت به امپریالیسم می باشند؛ زنده یاد «اکرم یاری» را بنیانگذار، رهبر و همه کاره (جریان دمکراسی نوین افغانستان-شعله جاوید) و (سازمان جوانان مترقی- سجم) معرفی می دارند و هر روز هم روی دروغ شان به خاطر اغواگری و فریب نسل انقلابی تلاش ورزیده و پا می فشارند. (سازمان جوانان مترقی) به صورت عمده متشکل از دو محفل بود و شهید «اکرم یاری» در رأس محفل دوم بود که تعداد اعضایش از تعداد انگشتان دست تجاوز نمی کرد و این یک حقیقت انکار ناپذیر است.

آنان که خواهان وحدت انقلابی هستند، به افغانستان و مردمش عشق می ورزند و آرزو دارند که روزی طبقات استعمارگر را منهدم و جامعه رفاه اجتماعی را نوید دهند و انسان هر دم شهید و رنج دیده افغان را رستگار سازند، پس تمنای قلبی من این است که یک بار ۱۱ شماره جریده (شعله جاوید) را دقیقاً مطالعه فرمایند و ببینند که اسم و یا یک نوشته زنده یاد «اکرم یاری» در کدام صفحه اش چاپ گردیده است ؟

دلم واقعاً برای «زنده یاد یاری» می سوزد که حد اقل یک با غیرتی از رهروان و هم دیارانش پیدا نشد تا از وی به دفاع برخیزد و اجازه ندهد که عده ای از جاسوسان مفعول و فواحش سیاسی اسمش را آلوده و بدنام ساخته و در جهت اغراض سیاسی و ملیتی شان استفاده کنند.

<http://www.afgazad.com/.../122013-F-PB-Shoale-Jaawid-No1.pdf>

<http://www.afgazad.com/.../122113-F-PB-Shoale-Jaawed-2.pdf>

<http://www.afgazad.com/.../122213-F-PB-Shoale-Jaawed-3.pdf>

<http://www.afgazad.com/.../122313-F-PB-Shoale-Jaawed-4.pdf>

<http://www.afgazad.com/.../122413-F-PB-Shoale-Jaawed-5.pdf>

<http://www.afgazad.com/.../122513-F-PB-Shoale-Jaawed-6.pdf>

<http://www.afgazad.com/.../122613-F-PB-Shoale-Jaawed-7.pdf>

<http://www.afgazad.com/.../122713-F-PB-Shoale-Jaawed-8.pdf>

<http://www.afgazad.com/.../122813-F-PB-Shoale-Jaawed-9.pdf>

<http://www.afgazad.com/.../122913-F-PB-Shoale-Jaawed-10.pdf>

<http://www.afgazad.com/.../123013-F-PB-Shoale-Jaawed-11.pdf>